mönned adwokadid; kelle käest on ka hea nõu kallis osta.

Kustawi surem wallo olli se, et ta waesus ka temma abbiello selgust tikkus rikkuma. On se õn, kui mees igga sõnna jures, mis ta suust ütleb, ikka peab õhkama: „Oh, mis peame tänna sõma, mis joma, ja mis selga pannema?" On se õn, kui mehhel waewalt aega üllejääb, omma naest terretada, waid peab ikka leiba tagga aiáma? On se õn, kui ta ehmatades peab ülleskargama, ja töösse jooksma, kui ehk juhtus naese melelahhutusseks mõnni sõnna temmaga kauem kõnnelema? On se õn, kui ta Mai, Juni ja Juli kuus ka igga õse tulle walgel laua áres peab küritama? Ma küsin, on se õnneks naesele, mehhele, ehk kolile? — Laste wannemad, perrewannemad ja wallawannemad, mis teie sest arwate? On se töeste õige, kui teie omma koolmeistrid lassete eesli koormat kanda ja annate temmale warblasse köhhotáit? Tahhate seal jures ka temma peab tark, usin, tru ja holas ollema! Tohho jóggedad, tulli, wessi ja tuleõhk on temmal jo muial ka ilma hinnata sada. Senni kui teie kolikohhad hádda kohhad ja teie kolipalgad waesteannid on, senni jääb — noh, mis jääb? — senni jääb — Eestirahwas rummalaks, ja se sõnna töeks: kes ei mõista, se ei sa — kes ei sa, sel ei olle — kell' ei olle, on — waene. Mõttelge sedda nattuke järrele ja aiage wasto, kui walle on. — Agga mingem Kustawi kolimaiasse taggasi.

Kambris hakkas üks hádding laps healt teggema ja Anna töttas watama. Meie jáime Kustawiga nelja silma alla tuppa. Ma ollekin hea melega tróóstinud, agga mis sõnnadega? Kustawi pea olli norgus ja käed ristis. Ma teadsin, et üks asi tedda ommeti árgutab, se olli temma kool ja kolilapsed, ja neist teggin ma jutto. Ma ollin tedda saggedaste kolitundis náinud ning teadsin, kuida loud temma ja laste wahhel ollid. Nenda arwata 50 last ollid tal iggapááw silma al. Temma olli, nago se peab ollema, kolis laste issa. Mis süddamest tulli, se